

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Vladimírem Kašparem
sídlem Na Poříčí 116/5, 460 01 Liberec 2

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 21. 10. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Včasnou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“), ze dne 26. 6. 2019, č. j. X. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za porušení § 5 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona. Přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne X v X řídil motorové vozidlo X v Liberci v ulici X a byl hlídkou policie podroben zkoušce na přítomnost jiných návykových látek testem DrugWipe 5S s pozitivním výsledkem na kokain, byl vyzván k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, přičemž následným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byla zjištěna rozbořem jeho vzorku krve přítomnost látky ze skupiny kokain a metabolity benzoylekgonin o koncentraci 77,3 ng/ml a ze znaleckého posudku vyplynulo, že žalobce řídil motorové vozidlo pod vlivem návykových látek a nebyl schopen bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo. Za uvedený přestupek byly žalobci uloženy správní tresty pokuta ve výši 8 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 6 000 Kč.
2. Žalobce namítal, že správní orgán nedostatečně a nesprávně zjistil skutečný stav věci, nezabýval se obhajobou obviněného a neprovedl navržený důkaz, což mělo za následek nesprávné a nezákonné rozhodnutí ve věci. Jako jediný důkaz o vině a odpovědnosti žalobce žalovaný hodnotil znalecký posudek X soudního znalce pro obor zdravotnictví, odvětví toxikologie, ze dne 27. 1. 2019. Podle žalobce je posudek nepravdivý, sám o sobě není způsobilý hodnotit, zda byl žalobce v době spáchání přestupku ovlivněn návykovou látkou natolik, že nebyl schopen bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo, neboť znalec nebyl lékařem a nepříslušelo mu posoudit, zda byl žalobce způsobilý v době spáchání přestupku pod vlivem návykové látky a zda byl schopen bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo. Posudek má podle žalobce právní i faktické vady. Ty spočívají v tom, že dle protokolu o toxikologickém vyšetření byl nálezkem kokain plus metabolity pozitivní, přitom při cíleném toxikologickém vyšetření krevního vzorku plynou chromatografií GC-MS byl nálezkem kokain negativní, a to u obou vzorků krevních sér. Pozitivně byla zjištěna pouze přítomnost metabolitu kokainu benzoylekgoninu. Podle žalobce tak nebyla v krvi prokázána přítomnost kokainu, ale pouze jeho metabolitu, které zpravidla nebývají psychoaktivní. Oproti tomu z protokolu o lékařském vyšetření vyplývá, že žalobce v podstatě nebyl nijak ovlivněn žádnou návykovou látkou.
3. Na tyto skutečnosti žalobce upozorňoval v průběhu správního řízení i v řízení odvolacím, jako důkaz navrhoval vypracování znaleckého posudku ohledně míry ovlivnění návykovou látkou, ale bezúspěšně. Pokud správní orgán neprovedl pro věc zásadní důkaz, který byl řádně žalobcem navržen, zatížil řízení vadou, která měla za konečný následek nezákonné rozhodnutí ve věci. K prokázání vad znaleckého posudku a nesprávného postupu žalobce doložil odborné vyjádření z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ze dne 3. 2. 2019. Na podporu svých tvrzení, že se nejedná o nahodilý případ, ale o systémovou chybu ve způsobu prokazování přítomnosti omamných látek a následného posouzení schopnosti ovládat a řídit motorové vozidlo, žalobce poukázal na pravomocný rozsudek Okresního soudu v Liberci sp. zn. 5 T 57/2018, kterým byl žalobce v podstatě za totožný skutek zproštěn obžaloby. Na rozdíl od případu řešeného před správními orgány

byl soudem ustanoven znalec z odvětví psychiatrie a byl vypracován znalecký posudek ze dne 15. 3. 2019.

4. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

II. Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na své rozhodnutí, k žalobní námitce citoval závěry z rozsudku NSS ze dne 16. 6. 2019, č. j. 4 As 35/2016-31. Dále citoval z rozsudku NSS ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28, v němž NSS uvedl, že pro správní orgán nebylo podstatné, v jakém množství stěžovatel metamfetamin zneužíval, či jaké projevy jeho zneužívání na něm byly v době kontroly patrné, neboť nic takového zákonná úprava dle § 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu nepožaduje. Žalovaný argumentoval tím, že v krevním vzorku byla zjištěna přítomnost benzoylekgoninu (hlavní aktivní metabolit kokainu), což je návyková látka ve smyslu nařízení vlády č. 41/2014 Sb. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

III. Zjištění ze správního spisu

6. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce byl dne 12. 9. 2018 okolo 17:18 hod. zastaven hlídkou policie, když v ulici Svobody v Liberci řídil osobní motorové vozidlo Audi A5. Během silniční kontroly se žalobce podrobil orientační zkoušce na přítomnost omamných a psychotropních látek analyzátozem DrugWipe 5S, výsledek byl pozitivní na návykovou látku kokain. Do úředního záznamu o podání vysvětlení sepsaného téhož dne žalobce uvedl, že se testu na návykové látky podrobil, test byl prý pozitivní na kokain. S výsledkem orientačního testu nesouhlasil, uvedl, že neužívá drogy a souhlasil, že se podrobí lékařskému vyšetření a odběru krve. Do protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykové látky byly lékařem zapsány údaje týkající se vyšetření žalobce a jeho chování v souvislosti s možným požitím návykových látek. Dle protokolu o toxikologickém vyšetření č. 1527/2018 byl vzorek žalobcovy krve č. 1873 odebraný dne 12. 9. 2018 pozitivní na kokain + metabolity na základě analytické metody. Ze znaleckého posudku Ing. Evy Herkommerové, Ph.D., soudního znalce pro obor zdravotnictví, odvětví toxikologie, ze dne 29. 1. 2019, vyplynulo, že v krevním vzorku č. 1873 odebraném dne 12. 9. 2018 byly imunochemickým skupinovým průkazem pozitivně zjištěny kokain a metabolity, plynovou chromatografií (metodou GC-MS), bylo prokázáno, že nález byl negativní na kokain, pozitivní na metabolit kokain benzoylekgonin v hodnotě 77,3 ng/ml. Závěr znaleckého posudku zněl, že v krevním vzorku odebraném dne 12. 9. 2018 byla zjištěna přítomnost benzoylekgoninu (hlavní aktivní metabolit kokainu) v koncentraci 77,3 ng/ml a v souladu s nařízením vlády č. 41/2014 Sb. byl v době odběru krve žalobce aktuálně ovlivněn benzoylekgoninem (hranice 25,00 ng/ml), v době deliktu byly zhoršeny a negativně ovlivněny jeho řidičské schopnosti, nebyl schopen bezpečného řízení a ovládání motorového vozidla, nenacházel se ve stavu vylučujícím způsobilost k bezpečnému řízení a ovládání motorového vozidla.
7. V průběhu ústního jednání konaného dne 29. 4. 2019, při němž bylo provedeno dokazování mj. uvedeným znaleckým posudkem, oznámením o dopravním přestupku, úředním záznamem o podání vysvětlení a úředním záznamem kontrolující hlídky policie, žalobce uvedl, že podle provedeného dokazování kokainem nemohl být ovlivněn, neboť v jeho krvi nebyl zjištěn. Metabolity žalobce ovlivnit nemohly, svědčí pouze o tom, že možná žalobce před nějakou dobou kokain užil, nebo látku jej obsahující. Na podporu

svého tvrzení žalobce navrhoval vypracování znaleckého posudku o duševním stavu, ve kterém znalec posoudí, zda byl v době spáchání přestupku ovlivněn návykovou látkou a pokud ano, do jaké míry, a zda chování žalobce v průběhu silniční kontroly a následného lékařského vyšetření vykazovalo známky ovlivnění návykovou látkou a pokud ano, jaké, a zda se konkrétním způsobem ovlivnění návykovou látkou promítlo do schopnosti bezpečně ovládat motorové vozidlo.

8. Rozhodnutím ze dne 26. 6. 2019 uznal správní orgán I. stupně žalobce shora popsaným přestupkem vinným. Vyšel přitom ze závěrů znaleckého posudku, který potvrdil ve vzorku krve žalobce přítomnost látky ze skupiny kokain a metabolity benzoylekgonin o koncentraci 77,3 ng/ml s tím, že podle znaleckého posudku obviněný řídil motorové vozidlo pod vlivem návykových látek a nebyl schopen bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo. K důkaznímu návrhu žalobce správní orgán I. stupně uvedl, že nařízením vlády č. 41/2014 Sb. byly stanoveny návykové látky a jejich limitní hodnoty, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Limitní hodnotou návykové látky v krevním vzorku je v případě benzoylekgoninu 25 ng/ml, u žalobce byla tato limitní hodnota překročena, a znalec konstatoval, že řidičské schopnosti v době přestupku byly zhoršeny a negativně ovlivněny. Proto měl správní orgán I. stupně naplnění skutkové podstaty přestupku za zjištěné a prokázané.
9. V odvolání žalobce namítal, že správní orgán nedostatečně zjistil skutečný stav věci, neprovedl jím navržený důkaz, a to znalecký posudek, kterým by bylo jasné zodpovězeno, zda byl žalobce v době spáchání přestupku ovlivněn konkrétní návykovou látkou a do jaké míry.
10. V napadeném rozhodnutí ze dne 21. 10. 2019 žalovaný ve shodě se správním orgánem I. stupně dovodil, že limitní hodnoty, při jejichž dosažení v krevním vzorku se řidič považuje za ovlivněného návykovou látkou, stanovené nařízením vlády č. 41/2014 Sb., byly dosaženy, limitní hodnota u látky kokain a benzoylekgonin je 25 ng/ml. Ze znaleckého posudku vyplývá hodnota návykové látky benzoylekgonin 77,3 ng/ml. V otázce ovlivnění žalobce jinou návykovou látkou žalovaný považoval za stěžejní znalecký závěr, že žalobce v souladu s nařízením vlády č. 41/2014 Sb. byl ovlivněn benzoylekgoninem, hranice 25,00 ng/ml, a bylo možné konstatovat, že jeho řidičské schopnosti byly v době deliktu zhoršeny a negativně ovlivněny, byl ve stavu ovlivnění návykovou látkou a nebyl schopen bezpečného řízení a ovládání motorového vozidla. Žalovaný konstatoval, že kokain je zařazen jako omamná látka v seznamu I podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, stanovené v příloze č. k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. ze dne 18. 12. 2013, o seznamech návykových látek. V § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 41/2014 Sb. jsou uvedeny mimo jiné i látky kokain a benzoylekgonin, kdy limitní hodnota u obou látek je 25 ng/ml. Žalovaný odkazoval na závěry judikatury NSS, zejména rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28, který vycházel z rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31. Proto žalovaný jako nadbytečný označil znalecký posudek, ve kterém by měl znalec určit, do jaké míry byl žalobce ovlivněn konkrétní návykovou látkou, jaké bylo jeho chování v průběhu silniční kontroly a následného lékařského vyšetření.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř.

s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

12. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, při němž žalobce setrval prostřednictvím svého právního zástupce na své argumentaci a důkazních návrzích. Zdůraznil, že v řízení nebyla prokázána míra ovlivnění žalobce návykovými látkami, přítomnost kokainu v krvi nebyla prokázána, znalecký posudek nevyhotovil lékař z oboru psychiatrie. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že rozhodnutí je správné a navrhoval zamítnout žalobu jako nedůvodnou.
13. Podstatou sporu je otázka, zda správní orgány zjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a zda bylo vadou, pokud nevyhověly žalobcovu návrhu a neprovedly dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k posouzení míry ovlivnění žalobce návykovou látkou.
14. Žalobce byl shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona.
15. Podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění rozhodném pro posuzovanou věc, tj. ve znění účinném do 30. 9. 2018, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*
16. Podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 233/2013 Sb., *řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.*
17. Prováděcím předpisem k provedení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu je nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou látkou. Podle § 1 odst. 1 tohoto nařízení je *benzoyllegonin* návykovou látkou se stanovenou limitní hodnotou 25 ng/ml, při jejíž dosažení v krevním vzorku se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou.
18. Citovaná ustanovení jsou výrazem tzv. analytického principu zavedeného do zákona o silničním provozu zákonem č. 233/2013 Sb. Tento princip znamená, že je-li v krevním vzorku řidiče příslušnou metodou identifikována prováděcím nařízením stanovené návyková látka, a to v množstvím dosahujícím stanovené limitní hodnoty, je řidič považován (s ohledem na aktuální odborné poznatky soudních lékařů a soudních toxikologů, které našly odraz právě v uvedeném nařízení vlády) za ovlivněného návykovou látkou. Prováděcí nařízení formuluje vztah mezi množstvím návykové látky v krvi a mírou intoxikace řidiče jako vyvratitelnou domněnku. V podrobnostech soud okazuje na závěry rozsudků NSS, které se posuzování skutkové podstaty přestupku podle

§ 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu věnují, zejm. rozsudky NSS ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31; ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28; a ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 As 281/2016-38. Z označené judikatury NSS vyplývá, že jsou-li v krevním vzorku řidiče znaleckým posudkem z oboru toxikologie zjištěny limitní hodnoty návykové látky uvedené v prováděcím předpise, lze považovat řidiče za ovlivněného zjištěnou návykovou látkou a není již potřeba zjišťovat, v jakém množství návykovou látkou řidič zneužil, jaké projevy jejího zneužívání na něm byly patrné, zda předpokládané následky přítomnosti návykové látky v krvi řidiče nastaly, zda řidič vykazoval známky ovlivnění či nikoli, případně určovat míru tohoto ovlivnění.

19. V souzeném případě postupovaly správní orgány zcela v duchu shora označených rozsudků NSS, které ve svých rozhodnutích rovněž citovaly. Soud se s jejich závěry a hodnocením důkazů plně ztotožnil. Správní orgán I. stupně s ohledem na to, že u žalobce byla orientačním vyšetřením na přítomnost omamných a psychotropních látek analyzátozem Drugwipe 5S, provedeným 12. 9. 2018 v 17:18 hod., zjištěna přítomnost látky kokain (viz oznámení přestupku, oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky, podpůrně též úřední záznam podání vysvětlení, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy), ustanovil znalce X k analýze krevního vzorku žalobce, který žalobce dne 12. 9. 2018 v 19:10 hod. dobrovolně poskytl v rámci odborného lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. Vypracovaný posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie ze dne 29. 1. 2019 prokázal, za použití metody GC-MS, u krevního vzorku žalobce č. 1873 ze dne 12. 9. 2018 přítomnost hlavního metabolitu kokainu – látky benzoylekgonin – v množství 77,3 ng/ml. Metabolit kokainu benzoylekgonin je nařízením vlády č. 41/2014 Sb. stanoven jako jiná návyková látka s limitní hodnotou 25 ng/ml, při jejímž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Znalecký posudek obsahoval nejen zjištění návykové látky benzoylekgonin v krvi žalobce v množství 77,3 ng/ml, ale také obecné úvahy o zneužívání návykové látky kokain, nástupcích jeho účinku, jeho působení, a to jak akutního, tak chronického, a jeho vlivu na řízení. Dále znalecký posudek obsahoval odbornou pasáž o biotransformaci kokainu (benzoylekgoninmetylesteru), který je v organismu rychle deaktivován na hlavní metabolity, přičemž jedním z nich je právě benzoylekgonin, údaje o biologickém poločasu rozpadu kokainu 30-90 min., poločasu benzoylekgoninu 5-8 hod. Znalecký posudek se věnoval otázce vlivu kokainu na řízení a uzavřel tím, že u žalobce byla v krevním vzorku odebraném dne 12. 9. 2018 zjištěna přítomnost benzoylekgoninu v koncentraci 77,3 ng/ml, v době odběru krve tak byl žalobce aktuálně ovlivněn benzoylekgoninem v souladu s nařízením vlády č. 41/2014 Sb. Toto konstatování plně postačuje k učinění závěru, že žalobce byl ve smyslu § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu pod vlivem jiné návykové látky a porušil tak zákaz řídit vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, kdy ještě mohl být pod jejím vlivem.
20. Jak již bylo uvedeno shora, pro posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není nutné provádět podrobnější dokazování ve vztahu k přesnému určení míry ovlivnění žalobce na schopnost bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo. Správní orgány tedy nepochybily, pokud s tímto odůvodněním odmítly vyžádat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (viz např. rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31). Pokud žalobce namítá systémové pochybení ve způsobu prokazování přítomnosti omamných

látek a následného posouzení schopnosti ovládat a řídit motorové vozidlo a dovolává se závěrů zprošťujícího rozsudku Okresního soudu v Liberci sp. zn. 5 T 57/2018 ve věci týkající se jiného žalobce a jednání, soud nemá tyto skutečnosti za rozhodné pro souzený případ. Z tohoto důvodu se nevyžádal ani spis okresního soudu, včetně znaleckého posudku ze dne 15. 3. 2019, a neprovedl jím dokazování. Rozdílem mezi trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, a zjišťováním míry ovlivnění návykovou látkou, se podrobně zabýval NSS v rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016-31, v bodu [23]: *„Pokud krajský soud v tomto směru odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ohledně podrobného prokazování ovlivnění schopnosti pachatele vykonávat provozovanou činnost, je nutné poukázat na to, že tato judikatura (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 8. 2015, sp. zn. 3 Tdo 897/2015 nebo usnesení ze dne 15. 9. 2015, sp. zn. 7 Tdo 979/2015) se vztahuje k prokázání spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, kde znakem objektivní stránky je stav vylučující způsobilost k vykonávané činnosti (zde ve vztahu k řízení vozidla), což je z hlediska stanovení schopnosti vykonávat takovou činnost na stupnici plně způsobilý (neovlivněný návykovou látkou), ovlivněný návykovou látkou a nezpůsobilý k výkonu činnosti z důvodu působení návykové látky, ten nejvyšší stupeň. Určení, zda se v konkrétním případě jedná o tento stupeň, musí být v souladu s citovanou judikaturou Nejvyššího soudu předmětem znaleckého zkoumání, neboť hranice, po jejímž dosažení je dotyčný člověk nezpůsobilý k výkonu činnosti (zde řízení vozidla) je u každé osoby jiná s ohledem na jeho individuální charakteristiky. Jelikož se však jedná o znak skutkové podstaty trestného činu, musí být tento znak orgány činnými v trestním řízení zkoumán a zjištěn, v opačném případě totiž nelze hovořit o tom, že vytýkané jednání je trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 274 trestního zákoníku. Tyto závěry Nejvyššího soudu se přitom nemohou jednoduše přenést na nyní projednávanou věc, neboť znakem skutkové podstaty citovaného přestupku je už samotné ovlivnění schopností řidiče, přičemž ve vztahu k tomuto ovlivnění se již moderní věda shodla na určitých východiscích stanovení minimální hranice návykových látek v krvi, u níž platí, že dokládá toto ovlivnění řidičských schopností.“*

21. Pokud žalobce správnost závěrů znaleckého posudku X zpochybňuje poukazem na protokol o toxikologickém vyšetření, podle něhož byl nález pozitivní na kokain + metabolity, zatímco znalecký posudek byl ohledně kokainu negativní, soud jeho námitce nepřisvědčil. Ze znaleckého posudku vyplývá, že benzoylekgonin je hlavní metabolit kokainu, na který se kokain deaktivuje z 30 – 50 % po 30 – 90 min. Pokud tedy protokol o toxikologickém vyšetření zaznamenal pozitivní nález kokainu + metabolitů bez rozlišení, neznamená to, že ve vzorku byla zjištěna přítomnost pouze kokainu, jak žalobce dovozuje, nýbrž protokol zaznamenal přítomnost návykové látky ze skupiny kokain a jeho metabolity (viz také část Vyhodnocení toxikologické analýzy na str. 5 znaleckého posudku) na základě imunochemického skupinového průkazu v krevním séru. Lze tedy uzavřít, že v žalobcově krevním vzorku byla nezpochybnitelným způsobem zjištěna návyková látka benzoylekgonin v množství převyšujícím stanovenou limitní hodnotu 25 ng/ml, při jejímž zjištění se žalobce považoval za ovlivněného jinou návykovou látkou ve smyslu § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za daného stavu skutečnosti zaznamenané v protokolu o lékařském vyšetření, které jsou do značné míry závislé na subjektivním pozorování osoby provádějící vyšetření (rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2007, č. j. 10 As 281/2016-38, v bodu [14], zmiňuje též problematičnost subjektivního pozorování u

zkušených uživatelů návykových látek), z nichž žalobce dovozuje, že v podstatě nebyl nijak ovlivněn návykovou látkou, znalecké závěry nevyvrací ani nezakládají takový rozpor v dokazování, který by bylo potřeba odstranit dalším dokazováním, jako by tomu mohlo být v případě významného rozporu mezi objektivními výsledky krevního vyšetření a výsledku vyšetření moči. Ostatně v protokolu o lékařském vyšetření vyšetřující lékař neučinil ani závěr, že žalobce nejevil podezření na užití návykové látky, pouze zaznamenal projevy žalobcova vědomí, chování, atd., aniž by míru ovlivnění jinou návykovou látkou hodnotil.

22. Ze shora uvedených důvodů má soud za to, že napadená rozhodnutí vycházela ze skutkového stavu, o němž nepanovaly důvodné pochybnosti, zákonným způsobem bylo v přestupkovém řízení prokázáno, že žalobce řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití jiné návykové látky nebo v takové době po jejím užití, kdy mohl ještě být pod jejím vlivem v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Soud proto neshledal potřebu provést dokazování žalobcem předkládaným odborným vyjádřením ze dne 3. 2. 2019, které ostatně nehovoří o ničem jiném než o doporučení provést znalecký posudek z odvětví psychiatrie za účelem posouzení míry ovlivnění žalobce. Takový důkaz však k posouzení naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s porušením zákazu vyplývajících z § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu není třeba, jak soud vysvětlil výše. Přesné stanovení jiné návykové látky a míry její koncentrace v krevním vzorku žalobce bylo prokázáno znaleckým posudkem X ze dne 29. 1. 2019.

V. Závěr a náklady řízení

23. Na základě shora uvedené argumentace dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo

rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. červen 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně